

Sag T-212/99

Intervet International BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Forordning (EØF) nr. 2377/90 — veterinærlægemidler — ansøgning om opførelse af »altrenogest« på listen over stoffer, for hvilke der kan fastsættes en foreløbig maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer — udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler — annullationssøgsmål — afvisning — passivitetssøgsmål — stillingtagen, der bringer passiviteten til ophør — uforment at træffe afgørelse«

Rettens dom (Anden Afdeling) af 7. marts 2002 II-1447

Sammendrag af dom

1. *Annullationssøgsmål — akter, der kan være genstand for søgsmål — retsakter, der fremkalder bindende retsvirkninger — skrivelse fra Kommissionen, der blot oplyser en erhvervsdrivende om, hvilket stade sagen om den erhvervsdrivendes ansøgning om opførelse af et givent stof i et af bilagene til forordning nr. 2377/90 befinder sig på — udelukket*
(Art. 230 EF; Rådets forordning nr. 2377/90)

2. *Passivitetssøgsmål — skrivelse til institutionen — stillingtagen i traktatens artikel 175, stk. 2's forstand (nu artikel 232, stk. 2, EF) — begreb — stillingtagen efter retssagens anlæggelse — søgsmålets genstand bortfaldet — stillingtagen til sagen uforholden*

(Art. 232, stk. 2, EF)

1. Der foreligger retsakter eller beslutninger, der kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål som omhandlet i artikel 230 EF, når foranstaltningerne har bindende retsvirkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retstilling. En skrivelse fra Kommissionen, der kun opregner grundene til, at der opstod forsinkelse med klassificeringen af et stof i et af bilagene til forordning nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler, og som præciserer, at Kommissionen straks, når en ny udtalelse fra Udvalget for Veterinærlægemidler bliver kendt, vil afslutte de i forordningen fastsatte formaliteter, udgør ikke en beslutning, der kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål. Denne skrivelse, der alene oplyser den berørte erhvervsdrivende om sagens stade, ændrer ikke dennes retstilling.
2. En skrivelse fra en institution, hvori det tilkendegives, at de spørgsmål, der er rejst i opfordringen, fortsat behandles, udgør ikke en stillingtagen, der afbryder en passivitet som omhandlet i artikel 232, stk. 2, EF. Når en stillingtagen imidlertid indtræder efter anlæggelsen af et passivitetssøgsmål, bringer den institutionens passivitet til ophør, og genstanden for dette søgsmål bortfalder, hvilket betyder, at der ikke længere er grund til at tage stilling.

(jf. præmis 43-45)

(jf. præmis 61, 67 og 68)